

حمیدرضا مهدیزاده

تحولات چند روز اخیر در عرصه بین الملل بسیار پرشتاب و کلیدی بوده‌اند. محور اصلی اخبار مربوط به پایا سفر «دونالد ترامپ به پکن» و دیدار او با شی جین پینگ و همچنین تلاش فزاینده فدراسیون جهانی فوتبال «فیفا» و مقامات ایالات متحده برای برگزاری هر چه باشکوه‌تر جام جهانی فوتبال در آمریکا، است.

آیا عدم همراهی پکن با واشنگتن در قبال جنگ ایران و نیز ویترین جهانی فوتبال در آمریکا، مانع از شروع دوباره جنگ ترامپ-تانیاهو علیه ایران خواهد شد؟

خانم‌ها و آقایان! به گزارش این هفته در «میز سیاست خارجی توسعه ایرانی» خوش آمدید.

ترامپ پس از دیدار چندروزه با شی جین پینگ، پکن را به مقصد واشنگتن ترک کرد. بر اساس بیانیه‌های کاخ سفید و وزارت خارجه چین، دو طرف روی یک «آتش بس اقتصادی» موقت توافق کرده‌اند، هر چند تحلیل‌گران در اندیشه‌هایی مانند «انستیتو لووی و چتم‌هاوس» این توافق را بسیار سطحی و شکننده ارزیابی می‌کنند.

و در همین حال، تحولات مربوط به ایران نیز در ۴۸ ساعت گذشته به شکل بی‌سابقه‌ای فشرده، حساس و آمیخته به سیگنال‌های متناقض جنگ و دیپلماسی، بوده است. مذاکرات پنهانی تهران و واشنگتن، ضرب‌الاجل‌های تند دونالد ترامپ علیه ایران، سفر اضطراری و غیرمنتظره وزیر کشور پاکستان به تهران، و آغاز مقدمات برگزاری جام جهانی فوتبال در آمریکا، کانون اصلی تحلیل‌های رسانه‌های بین‌المللی را رقم زده است.

لفاظی‌های جدید ترامپ؛

از ادعای «پایان جنگ» تا تهدید به «نابودی»

بررسی دقیق این ابعاد و مواضع مطرح‌شده نشان می‌دهد که فضای میان «تشدید تصاعدی تنش» و «آخرین تلاش‌ها برای نجات آتش بس» همچنان در نوسان است.

دونالد ترامپ روز یکشنبه در شبکه اجتماعی خود (تروث سوشال) ادبیات بسیار تند و تهدیدآمیزی را علیه تهران به کار برد که بلافاصله به تیر یک رسانه‌های جهان تبدیل شد. ترامپ نوشت: ساعت برای ایران با شتاب در حال حرکت است. آنها باید سریع‌تر به سمت توافق صلح حرکت کنند، در غیر این صورت «چیزی از آنها باقی نخواهد ماند». زمان جوهر اصلی این ماجراست.

جالب اینجاست که پایان سفر ترامپ به چین، منجر به موافقت پکن برای خرید ۲۰۰ فروند هواپیمای بوئینگ از آمریکا و نیز افزایش خرید تضمینی محصولات کشاورزی کشاورزان آمریکایی به ۱۷ میلیارد دلار (طی سال‌های ۲۰۲۶ تا ۲۰۲۸) شد! اما «شی» حاضر به پذیرش درخواست «ترامپ» بابت خریدن «نفت ایران» نشد.

و شاید به همین دلیل است که ترامپ پس از بازگشت از چین، در مصاحبه با شبکه فاکس نیز گفت که بسته تسلیحاتی ۱۴ میلیارد دلاری معلق‌شده تایوان را عملاً به عنوان یک «کارت بازی و ابزار چانه‌زنی (Negotiating

استراتژی «مشت آهنین» و بلافاصله «عقب‌گرد»

لحظاتی پس از آنکه ترامپ ایران را مجدداً به ناپودی تهدید کرد! رسانه‌های جهانی خبری را یکصدا منتشر کردند که زنگ خطر شروع مجدد جنگ را به صدا درآورد. «حمله پهبادی به نزدیکی نیروگاه هسته‌ای «برکه» در امارات که اژانس بین‌المللی انرژی اتمی نیز آن را تایید کرد»، و با اینکه بخش بزرگی از مردم ایران در شامگاه یکشنبه با بیم از شروع جنگ به خانه‌ها رفتند، اما ترامپ همچنان گزینه «عقب‌گرد» را از منوی «میز تنش با تهران»، انتخاب کرد.

«در حالی که گاردین و برخی رسانه‌های غربی اشاره می‌کنند: ترامپ پیش از این در نامه‌ای به کنگره مدعی شده بود خصومت‌ها با ایران خاتمه یافته است (ادعایی که دموکرات‌ها آن را غیرواقعی خواندند) تحلیل‌گران اما می‌گویند: تهدید به ناپودی، ابزار همیشگی ترامپ برای وادار کردن طرف مقابل به عقب‌نشینی در آخرین دقایق چانه‌زنی است، مشابه رفتاری که

Chip) در برابر چین نگه داشته و تصویب آن را به رفتار و امتیازات پکن منوط کرده است. «البته ترامپ نکتت که کدام امتیاز از پکن را در نظر دارد.»

بسیاری از تحلیل‌گران معتقدند که ادبیات تند دونالد ترامپ علیه ایران (که گفت ساعت برای تهران تیک تاک می‌کند) یک ضرب‌الاجل مصنوعی است تا پیش از سوت آغاز جام جهانی در ماه ژوئن، تهران را زیر فشار روانی به پای میز مذاکره بکشاند. در واقع او می‌خواهد پیش از باز شدن استادبوم‌ها، پرونده جنگ با ایران را -ولو به صورت موقت- ببندد تا تمرکز رسانه‌های جهان صرفاً روی «نمایش بزرگ‌اودر واشنگتن و نیویورک» باشد، نه اخبار موشک‌باران در خلیج فارس. اما وقتی بار بار روی زمین می‌گذارد و با «واقعیت محض» روبرو می‌شویم همچنان «مرد دیوانه» را خواهیم دید که هر کار ناممکن -حتی اگر احقانه‌ترین ایده در جهان باشد- توسط او ممکن خواهد بود!

جام جهانی ۲۰۲۶ مانع از شروع دوباره جنگ با ایران می‌شود؟

دیپلماسی «توپ» و مدال طلا!

تحولات مربوط به ایران در ۴۸ ساعت گذشته به شکل بی‌سابقه‌ای فشرده، حساس و آمیخته به سیگنال‌های متناقض جنگ و دیپلماسی، بوده است. مذاکرات پنهانی تهران و واشنگتن، ضرب‌الاجل‌های تند دونالد ترامپ علیه ایران، سفر اضطراری و غیرمنتظره وزیر کشور پاکستان به تهران، و آغاز مقدمات برگزاری جام جهانی فوتبال در آمریکا، کانون اصلی تحلیل‌های بین‌المللی را رقم زده است

صعود تیم ملی ایران به جام جهانی ۲۰۲۶ و حضورش در خاک آمریکا، عملاً به یک چالش بزرگ برای ترامپ و جمهوری‌خواهان، تبدیل شده است:

بر اساس گزارش رسانه‌ها، امیر قلم‌نویس (سرربی ایران) تایید کرده که تیم ملی جهست برپایه اردو و تکمیل مراحل ویزای آمریکا از ترکیه می‌شود. و این در حالی است که لابی‌های تندرو در واشنگتن و برخی سناتورهای جنگ‌طلب مانند «لیندسی گراهام» فشار می‌آورند که ایران باید از جام جهانی حذف شود و یا به دلیل شرایط جنگی به این کشور ویزا داده نشود؛ ایده‌ای عجیب که حتی پیشنهاد جایگزینی ایتالیا به جای ایران را مطرح کرد و بلافاصله با مخالفت شدید فیفا و حتی مقامات سیاسی -ورزشی در ایتالیا، مواجه شد.

ظاهر افکار و واشنگتن هشدار داده که هرگونه ممانعت از ورود بازیکنان، کادر فنی یا خبرنگاران کشورهای واجد شرایط (از جمله ایران)، نقض تعهدات میزبانی است و عواقب سنگینی برای فدراسیون فوتبال آمریکا دارد. در نتیجه، دولت ترامپ مجبور شده برای اعضای تیم ملی ایران استثنای ویزایی قائل شود، اما وقوع هرگونه درگیری نظامی مجدد، کل این ساختار را برهم خواهد زد.

۳. کابوس امنیتی «ICE» و اعتراضات خیابانی در شهرهای میزبان

مشکل دوم دولت ترامپ در اختیارات گسترده‌ای نهفته شده که به اژانس مهاجرت و گمرک آمریکا (ICE) جهت بازداشت و اخراج مهاجران، داده است. اندیشه‌های امنیتی هشدار می‌دهند که تزیق نیروهای شبه‌نظامی و مسلح «ایس» به شهرهای میزبان جام جهانی جهت برقراری امنیت، در صورت تداوم یا شروع مجدد جنگ با ایران، می‌تواند جرقه اعتراضات ضد جنگ بزرگی را در استادیوم‌ها و خیابان‌های آمریکا بزند. و در حالی که بیش از ۱۰ هزار خبرنگار بین‌المللی جهت پوششش جام جهانی فوتبال راهی آمریکا خواهند شد، کا سفید به شدت نگران انکاس تصاویر درگیری‌های خیابانی و «سروکوب معترضان ضد جنگ» در «رسانه‌های جهان» در طول مسابقات است.

و مشکل دیگر اینجاست که «دونالد ترامپ» همواره خود را عاشق «رویدادهای بزرگ ورزشی» یا «نمایش‌های پر زرق‌وبرق» معرفی کرده است. و طبیعی است که ترامپ در جام جهانی ۲۰۲۶ به عنوان بزرگ‌ترین صحنه ورزشی جهان پس از رویداد المپیک، می‌تواند پرستیژ «ترامپ قدرتمند و در عین حال صلح‌جو» را به رخ جهانیان بکشد.

بنابراین، در تئوری‌های نوشته‌شده بر روی کاغذ: بسیاری از تحلیل‌گران معتقدند که ادبیات تند دونالد ترامپ علیه ایران (که گفت ساعت برای تهران تیک تاک می‌کند) یک ضرب‌الاجل مصنوعی است تا پیش از سوت آغاز جام جهانی در ماه ژوئن، تهران را زیر فشار روانی به پای میز مذاکره بکشاند. در واقع او می‌خواهد پیش از باز شدن استادیوم‌ها، پرونده جنگ با ایران را -ولو به صورت موقت- ببندد تا تمرکز رسانه‌های جهان صرفاً روی «نمایش بزرگ‌اودر واشنگتن و نیویورک» باشد، نه اخبار موشک‌باران در خلیج فارس.

اما وقتی پسا را به روی زمین می‌گذاریم و با «واقعیت محض» روبرو می‌شویم همچنان «مرد دیوانه» را خواهیم دید که هر کار ناممکن -حتی اگر احقانه‌ترین ایده در جهان باشد- توسط او ممکن خواهد بود!

تحلیل‌گران ورزشی در دوروز گذشته استدلال کردند که فیفا طی دو هفته گذشته، مخفیانه فشار سنگینی را بر کاخ سفید وارد کرده است. پیامی فیه‌افه گفته تحلیل‌گران ورزشی روشن است: «نمی‌توان بزرگ‌ترین رویداد ورزشی جهان را در کشوری برگزار کرد که رئیس‌جمهورش جایزه صلح گرفته اما هم‌زمان درگیر یک جنگ داغ یادر آستانه ورود به آن در خلیج فارس است. اینفانتینو برای حفظ آبروی فیفا و خود، نیاز مبرم به آرامش سیاسی در ماه‌های ژوئن و ژوئیه دارد.»

پوشیده نیست. در دسامبر گذشته و در جریان قرعه‌کشی جام جهانی در واشنگتن، اینفانتینو طی اقدامی بی‌سابقه و جنجالی، اولین «جایزه صلح فیفا» را به ترامپ اهدا کرد؛ اقدامی که اکنون با شکایت رسمی دو فدراسیون فوتبال نروژ و فنلاند و نهاد‌های حقوق بشری به کمیته اخلاق فیفا به خاطر نقض بی‌طرفی سیاسی -تحدیه جهانی فوتبال- روبرو شده است.

تحلیل‌گران ورزشی در دوروز گذشته استدلال کردند که فیفا طی دو هفته گذشته، مخفیانه فشار سنگینی را بر کاخ سفید وارد کرده است. پیام فیفا به گفته تحلیل‌گران ورزشی روشن است: «نمی‌توان بزرگ‌ترین رویداد ورزشی جهان را در کشوری برگزار کرد که رئیس‌جمهورش جایزه صلح گرفته اما هم‌زمان درگیر یک جنگ داغ یادر آستانه ورود به آن در خلیج فارس است. اینفانتینو برای حفظ آبروی فیفا و خود، نیاز مبرم به آرامش سیاسی در ماه‌های ژوئن و ژوئیه دارد.»

۲. گر ه کور حضور تیم ملی ایران در خاک آمریکا

کننده به دلیل ضعف اعتقادی و ضعف غربی‌زی به محل مذاکرات بروه؛ بعضی هادست خودشان نیست ذاتا ترس دارند و در معادلات ذهنی خودشان همیشه مرعوب هستند؛ اگر چنین افرادی در تیم مذاکرات باشند ممکن است بازی برده را تحویل دشمن بدهند و ما را بازنده کنند.

عضو کمیسیون امنیت ملی مجلس شورای اسلامی، گفت: روند مذاکرات اگر با یک تیم قوی و غنی و قابل پیش‌برود، اشکالی ندارد. زیرا ما می‌خواهیم اراده خودمان را تحمیل کنیم؛ ممکن است دشمن بپذیرد یا نپذیرد.

کمیسیون امنیت ملی

متن های مذاکرات را دقیق می‌خواند

ولایتمدار افزود: ما اعلاقمند به پایان جنگ هستیم حتما هم اراده خود را به دشمن تحمیل خواهیم کرد. کمیسیون امنیت ملی قبل از شروع مذاکرات و بعد از مذاکرات مطالب و متن‌های مذاکرات را دقیق می‌خواند و از تیم مذاکره‌کننده سئوالاتی پرسیده می‌شود. ما مواظب هستیم تا حق مردم پایمال نشود. و تاکید کرد: در شرایط فعلی شرایط خوبی نیست؛ باید دید که این شرایط را چه کسانی ایجاد کردند. مردم عزیز ما بداندند که شرایط فعلی را دشمن ایجاد کرده اما ما باید از این وضع نهایت بهره‌ر را ببریم.

ولایتمدار با طرح این پرسش که آیا ادامه این شرایط به اندازهای که به ضرر ماست، به ضرر دشمن هم هست؟ گفت: اگر صد در صد به ضرر ما باشد و به نفع دشمن باشد باید از این شرایط خارج شویم اما دشمن تا این لحظه ضرر بیشتری را متحمل شده است کسانی که با امریکاهم پیمان هستند ضرر زیادی را متحمل شدند البته خود امریکا شاید ضرر کمتری کرده باشد؛ این موضوع برای ما مفید است که کشورهای منطقه، کشور های غربی، کشورهای شرقی و هم پیمانان امریکا از این شرایط لحظه به لحظه ضرر می‌کنند؛ ایران هم آسیب می‌بیند اما آسیب دشمنان بیشتر

بعضی هادست خودشان نیست ذاتا ترس دارند

ولایتمدار گفت: افرادی که با مذاکرات مخالفت می‌کنند شاید با کلیات آن آشنایی ندارند البته غیرت و تعصبشان قابل تحسین است.

عضو کمیسیون امنیت ملی ادامه داد: تمام شواهد و قرائن نشان دهنده پیروزی ملت ایران است و آمریکا به هیچ وجه نمی‌تواند اراده خود را بر ما تحمیل کند؛ این ما هستیم که اراده خودمان را بر آنها تحمیل خواهیم کرد.

وی تصریح کرد: تنها نگرانی که وجود دارد این است که تیم مذاکره‌کننده چه کسانی باشد. یکی از کارهای اصلی کمیسیون امنیت ملی این است که کلمه به کلمه مذاکره‌کنندگان را موشکافی کند، یکی از نگرانی‌های ما این است که تیم مذاکره

ولایتمدار:

اگر زیرساخت‌ها را بزنند، به شیوه‌ای ساماندهی می‌کنیم

سوال اصلی این است که اگر مذاکرات شکست خورد در محله بعدی چه خواهد بود؟ جنگ؟ افرادی که با مذاکرات مخالفت می‌کنند آیا تبعات جنگ را می‌پذیرند؟ برای اینکه کشور از شرایط نه صلح خارج شود باید یکی از این دو گزینه را انتخاب کند: صلح یا جنگ.

هر جنگی که در هر کجای رخ دهد، برای مذاکره است

در همین راستا خبر آنلاین با سالارولایتمدار عضو کمیسیون امنیت ملی مجلس گفت‌وگو کرده است؛ ولایتمدار گفت: هر جنگی که در هر کجای رخ دهد، برای مذاکره است؛ زیرا شروع کننده جنگ کسی است که به یک جا حمله می‌کند و یک جنگی راه می‌اندازد تا به هدف خود برسد و اراده خود را به طرف مقابل تحمیل کند.

سالارولایتمدار تصریح کرد: شما یک جنگ را پیدانمی‌کنید که در آخر با مذاکره به سرانجام نرسیده باشد. حال ممکن است آن جنگ، جنگی باشد که عراق شکست بخورد و صدام را دستگیر

سالارولایتمدار، عضو کمیسیون امنیت ملی مجلس، در گفت‌وگو با خبر آنلاین گفت: امریکانی‌توانند اراده خود را بر ما تحمیل کنند؛ این ما هستیم که اراده‌مان را بر آنها تحمیل خواهیم کرد؛ تبادل آتش بعدی سنگین تر است و ممکن است زیرساخت‌ها هدف قرار بگیرند.

علیرضا نجمی در خبر آنلاین نوشت: هر چند روز یک بار در خبرهایی خواهیم که امریکاندهای پیشنهادی ایران را رد کرد؛ شاید این خبر برای برخی افراد سوالاتی ایجاد کند که اکنون در چه شرایطی قرار داریم؟ یاروند مذاکرات به کدام سمت حرکت می‌کند؟ جنگ یا صلح؟ اما پاسخی که به این پرسش در شرایط فعلی می‌توان داد این است که وضعیت امروز کشور شرایط نه جنگ نه صلح است؛ شرایطی که به نفع کشور نیست.

در این شرایط حساس که سایه جنگ از کشور دور نشده است برخی افراد با مذاکرات مخالفت‌هایی دارند که آن را به صورت علنی در صداوسیما و فضای مجازی بازگو می‌کنند.